

Brev från Selma
Lagerlöf till
Valborg Olander:
1930-1932 : Ep. L
45 - 26

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

National Library
of Sweden

Mårbacka Lunds 30/9 1930.

Käreste väu!

Ja, igår stod det stora slaget.
Eller och Radio ha redan under-
derrättat dig om resultatet. Det är
ju en mycket fin utmärkelse,
Hederslegionen med ett sådant där
märke, som gäller som kommendörs-
tecken. Det kommer nog att stå i tid-
ningen, att endast 6 kvinnor i värld-
den bära den för närvarande, och
en dem har den i en högre grad,
Madame Curie.

Jag tyckte, att det var beaktligt att jag inte hade kunnat bjuda på lunch, och jag var generad, att behöva tala franska, så att jag var rätt nervös. Det var också svårt, att inte veta något bestämt. Odén visste ingenting, jag skulle ju ha ett talet färdigt, men det var svårt, så jag ingenting kunde till. Jag tänkte, att ministern också kunde ha önskat att utbjuda mig till Paris att hålla någon sorts uppläsning där. Emellertid kom med posten igår utbjudelse brev från franska legationens, att regeringen hade tilldelat mig hederslegionen och därmed var jag redan klar. Jag författade ett litet

franskt tal och läste in det med förtvivlans hast. Fröken var närvarande, men såg lidande ut och Elise var också smält, men pratade så oerhårt just den dagen. Vi andra kunde ingenting säga, förrän bitarna kommo vid tretiden medförande Odéns, M. och madame Gourven samt deras två små barn. Excellensen var liten och rufsigt i håret som Brisset, hustrun var stillram och såg bra ut, båda förefällo ganska bärgerliga, men de varo kunniga och treoliga. Min orde fick jag genast utav något tal, så jag kunde bara sätta den på mig och säga tack. Så drucka vi te, och fransmännen åt nästan ingenting. De talade ett språk,

